

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 360

гр. Велико Търново, 31.10.2022г.

Великотърновският апелативен съд, трети граждански и търговски състав в закрито заседание на тридесет и първи октомври две хиляди двадесет и втора година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИЛИЯНА ПОПОВА

ЧЛЕНОВЕ: ГАЛЯ МАРИНОВА

МАЯ ПЕЕВА

като разгледа докладваното от съдията Илияна Попова в.ч.т.д. № 268/2022 година по описа на Великотърновския апелативен съд и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 274, ал. 1, т. 2 от ГПК, вр. 613а ал.3 ТЗ, вр. чл. 729, ал. 3 от ТЗ.

Образувано е по частна жалба на Национална агенция за приходите-гр.София против определение № 260166/22.07.2022 г., постановено по т.д. № 155/2012 г. по описа на Окръжен съд Плевен, с което е оставено без уважение възражението на НАП срещу частична сметка за разпределение, обявена в ТРРЮЛНЦ под № 20220516105024 по партията на „Пътинженеринг“ АД за разпределение на сумата от 30 000 лв. за окончателно възнаграждение на синдиците на несъстоятелния длъжник и е одобрена частичната сметка за разпределение на сумата от 30 000 лв. за окончателно възнаграждение на синдиците на несъстоятелния длъжник. НАП е възразила срещу процесната сметка за разпределение на налични суми, тъй като счита, че със същата се разпределят суми за окончателно възнаграждение на синдиците, за които няма формирана воля от събрание на кредиторите, след като на свиканото за 6.04.2022 г. събрание на кредиторите за определяне на окончателно възнаграждение на синдиците не са се явили кредитори. Според жалбоподателя не следва да се тълкува разширително разпоредбата на чл. 661, ал. 6 от ТЗ, тъй като законодателят е имал предвид определяне на текущото възнаграждение на синдика, а не окончателното възнаграждение, което се определя по изключение от събранието на кредиторите. В жалбата е изложен довод, че приложението на чл. 661, ал. 6 от ТЗ предполага и редовно проведено събрание на кредиторите, на което обаче не е взето решение по определени точки от дневния ред, какъвто не е настоящият случай. Изложено е съображение, че логиката на ал. 6 от цитираната разпоредба е, че провеждането на производство по несъстоятелност без синдик, който да получава текущо възнаграждение, е невъзможно, поради което за да гарантира развитието на производството, законодателят е въвел възможност съдът по несъстоятелността да замести волята на събранието на кредиторите. Изтъкнат е и довод, че определянето на допълнително-окончателно възнаграждение е изцяло по преценката и волята на кредиторите, които по този начин оценяват бързината, или сложността на осребряване на активите, включени в масата на несъстоятелността и на предприетите действия за попълване на същата и поради това тяхното решение по този въпрос не може да бъде заместено от волята на съда по несъстоятелността. Като допълнителен аргумент против съставянето на сметката за разпределение, в частната жалба се изтъква съображение, че с включването в същата само на окончателното възнаграждение на синдиците, се накърняват интересите на кредиторите в

производството по несъстоятелност, тъй като един от основните принципи на производство по несъстоятелност е осигуряване на справедливо удовлетворяване на кредиторите, а при определяне на окончателно възнаграждение в подобен размер, съществено ще се намали удовлетворяването на кредиторите с приети вземания по чл. 722, ал. 1, т. 6, т. 7 и т. 8 от ТЗ. Искането е да се отмени обжалваното определение и да се постанови ново, с което сумата в размер на 30 000 лв. да бъде предвидена за удовлетворяване на вземанията на кредиторите с приети вземания, съгласно поредността им по чл. 722, ал. 1 от ТЗ. С жалбата е направено особено искане да се постанови спиране на изпълнението на обжалваното определение.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 729, ал. 2 от ТЗ, жалбата е обявена в ТРРЮЛНЦ, с което кредиторите и длъжникът се смятат уведомени. От другите страни в производството не са постъпили писмени становища.

Великотърновският апелативен съд, като прецени изложеното в частната жалба и данните по делото, приема следното:

Частната жалба е подадена в срок и е процесуално допустима.

Не е спорно, че НАП е кредитор с приети вземания в производството по несъстоятелност на длъжника „Пътинженеринг“ АД – в несъстоятелност.

С молба от 24.03.2022 г. до Окръжен съд Плевен по т.д. № 155/2012 г. синдиците на „Пътинженеринг“ АД – в несъстоятелност Росица Томова и Елин Топалов са уведомили съда, че на 10.03.2022 г. са подписали окончателен договор за продажба на всички активи на несъстоятелното дружество, с което масата на несъстоятелността на дружеството-длъжник била изчерпана и предстои разпределение на осребреното имущество. Със същата молба, на основание чл. 674, ал. 1 от ТЗ, синдиците са поискали от съда по несъстоятелността да свика събрание на кредиторите на „Пътинженеринг“ АД/н./, с дневен ред: „Вземане на решение по реда на чл. 677, ал. 1, т. 5 от ТЗ – определяне размера на окончателното възнаграждение на синдиците“.

С определение № 260069 от 24.03.2022 г. по т.д. № 155/2012 г. Плевенският окръжен като съд по несъстоятелността свиква събрание на кредиторите на „Пътинженеринг“ АД – в несъстоятелност, на 6.04.2022 г. от 14.00 ч., с дневен ред: „Определяне размера на окончателното възнаграждение на синдиците“. Видно от протокола на съда по несъстоятелността, на 6.04.2022 г. не е проведено събрание на кредиторите на несъстоятелното дружество, тъй като не се е явил кредитор с прието вземане в производството по несъстоятелност, а са се явили само синдиците.

С молба от 18.04.2022 г. синдиците Росица Томова и Елин Топалов са поискали от съда по несъстоятелността, с оглед предстоящото изготвяне на сметка за разпределение, на основание чл. 661, ал. 6 от ТЗ, да определи окончателното им възнаграждение.

С определение от 20.04.2022 г. Плевенският окръжен съд е определил на основание чл. 661, ал. 6, вр. чл. 677, ал. 1, т. 5 ТЗ окончателно възнаграждение на синдиците на „Пътинженеринг“ АД Росица Томова и Елин Топалов, в размер на 30 000 лв. общо за двамата синдици. С определението съдът задължава синдиците да изготвят сметка за разпределение за определеното им окончателно възнаграждение като синдици в производството по несъстоятелност на „Пътинженеринг“ АД.

На 10.05.2022 г. синдиците на „Пътинженеринг“ АД са изготвили сметка за разпределение на налични парични средства в масата на несъстоятелността

на „Пътинженеринг“ АД, възлизащи на 30 000 лв., съгласно която сумата се разпределя за получаване на Росица Томова и Елин Топалов-синдици на несъстоятелното дружество като окончателно възнаграждение, съгласно определението на Плевенския окръжен съд от 20.04.2022 г., с привилегия на вземанията чл. 722, ал. 1, т. 3 от ТЗ.

Срещу горната сметка за разпределение е постъпило възражение от Националната агенция за приходите, с оплаквания, че процесната сметка за разпределение е незаконосъобразна, тъй като с нея се разпределят суми за окончателно възнаграждение на синдиците, за което няма формирана воля на събрание на кредиторите, като волята на събраниято, противно на разпоредбата на чл. 661 от ТЗ, е заместена с акт на съда по несъстоятелността. Освен това при съставянето на сметката за разпределение е включено само окончателното възнаграждение на синдиците и не е разпределена цялата налична сума от осребряването на имуществото, с което се накърняват интересите на кредиторите в производството по несъстоятелност. Във възражението се посочва, че разпределянето на определеното окончателно възнаграждение на синдиците може да стане едва с окончателната сметка за разпределение.

С обжалваното определение в производство по чл. 729 от ТЗ Плевенският окръжен съд е оставил без уважение възражението на НАП и е одобрил частичната сметка за разпределение на сумата от 30 000 лв. за окончателно възнаграждение на синдиците на несъстоятелния длъжник. По отношение на доводите на НАП, относно това, че не са разпределени всички суми, които са по сметката на длъжника, съдът е посочил, че почти всички суми са разпределени, а именно: 30 000 лв. за окончателно възнаграждение на синдиците, сумата от 7 697.23 лв. е предназначена за изплащане на вземания по чл. 722, ал. 1, т. 4 ТЗ на 38 работника, включени в частична сметка за разпределение, обявена в ЗТРЮЛНЦ под № 20170308092651 и одобрена от съда с определение № 257 от 28.03.2017 г., като е налице остатък от 7 432.55 лв., която сума следвало да се използва и за разноси в производството по несъстоятелност, тъй като цялото имущество на длъжника е осребрено и производството е пред приключване след влизане в сила на процесната сметка за разпределение и извършване на плащанията по двете сметки за разпределение и подготовката на заключителното събрание на кредиторите за приключване на производството.

При тези данни въззивният съд в настоящия си състав намира, че изготвената на 10.05.2022 г. от синдиците на „Пътинженеринг“ АД /н./ сметка за разпределение на налични парични средства в масата на несъстоятелността на „Пътинженеринг“ АД, възлизащи на 30 000 лв., съгласно която сумата се разпределя за получаване от Росица Томова и Елин Топалов-синдици на несъстоятелното дружество като окончателно възнаграждение, е незаконосъобразна. Съображенията за това са следните:

Възнаграждението на синдиците-текущо или окончателно е част от разноските по несъстоятелността, изплаща се от масата/чл.723 т.2 ТЗ/ и неговото изплащане намалява масата и засяга удовлетворяването на кредиторите. В тази връзка при одобряване на сметката за разпределение, в която е включена сума за изплащане окончателно възнаграждение на синдиците, съдът е длъжен да провери законосъобразно ли е възникнало вземането за окончателно възнаграждение на синдиците.

В случая в частичната сметка за разпределение е предвидено за удовлетворяване вземане на синдиците на несъстоятелното дружество в размер на 30 000 лв. като окончателно възнаграждение, което вземане не е определено по предвидения от закона ред, поради което следва да се счита, че не е възникнало валидно.

С разпоредбата на чл.661 от ТЗ е регламентирано правото на синдика на възнаграждение. Цитираната разпоредба предвижда две форми на възнаграждение на синдика - текущо, което се изплаща ежемесечно/чл.661 ал.3 ТЗ/ и окончателно.

Размерът на възнаграждението се определя с решение на събранието на кредиторите/чл.661 ал.1 предл.второ от ТЗ/. Този текст кореспондира с разпоредбата на чл.677 ал.1 т.5 от ТЗ, според който събранието на кредиторите взема решение за текущото възнаграждение на синдика, неговото изменение, както и размера на окончателното възнаграждение.

Текущото възнаграждение на синдика се изплаща ежемесечно. Синдикът не може да бъде лишен от текущо възнаграждение нито по решение на съда, нито по решение на събранието на кредиторите.

Окончателното възнаграждение на синдика се определя при приключване дейността на синдика/конкретното лице/ в производството по несъстоятелност. Относно окончателното възнаграждение на синдика са разпоредбите на чл.661 ал.4 и ал.5 от ТЗ. Обстоятелствата, които следва да бъдат взети предвид при определяне размера на окончателното възнаграждение на синдика са посочени в чл.661 ал.4 от ТЗ, а с разпоредбата на чл.661 ал.5 от ТЗ е уредена възможност окончателното възнаграждение да се определи и като процент от имуществото, с което е попълнена масата на несъстоятелността, и/или като процент от стойността на осребрените активи.

За разлика от текущото възнаграждение, окончателното възнаграждение на синдика се дължи само по преценка на кредиторите, изразена във вземане на решение в този смисъл от събранието на кредиторите. Окончателното възнаграждение цели да стимулира синдика да изпълни задълженията си в производството по несъстоятелност с дължимата грижа. Окончателното възнаграждение обикновено се определя от заключителното събрание на кредиторите, но няма пречка решение за начина на определяне на окончателното възнаграждение да се вземе по-рано, преди приключване дейността на синдика.

Когато събранието на кредиторите не е могло да вземе решение за определяне на окончателното възнаграждение, съдът по несъстоятелността не може да определи окончателно възнаграждение на синдика.

Съгласно чл.661 ал.6 от ТЗ в случаите, когато събранието на кредиторите не е могло да вземе решение за избор на синдик или решение за определяне на възнаграждението на синдика, то се определя от съда. Разпоредбата е с цел ускоряване на производството и за да не се достига до случаи, в които няма избран синдик, или случаи, при които има избран синдик, но той няма определено възнаграждение. С оглед съдържанието на разпоредбата на чл.661 ал.6 от ТЗ и като се има предвид разпоредбата на чл.677 ал.1 т.5 от ТК, която изрично посочва като правомощие на събранието на кредиторите определянето на размера на окончателното възнаграждение

/не изобщо на възнаграждението/, то следва да се приеме, че чл.661 ал.6 от ТЗ е приложим само относно текущото възнаграждение на синдика.

В разглеждания случай липсва решение на събранието на кредиторите относно определяне размера на окончателното възнаграждение на синдиците на „Пътинженеринг“ АД /н./ Росица Томова и Елин Топалов. По изложените по-горе съображения съдът по несъстоятелността няма правомощие да определя окончателно възнаграждение на синдиците, тъй като определянето размера на окончателното възнаграждение е от изключително правомощие на събранието на кредиторите/чл.677 ал.1 т.5 ТЗ/. Дори и да се приеме, че разпоредбата на чл.661 ал.6 от ТЗ е приложима и относно окончателното възнаграждение на синдиците, то в конкретния случай съдът по несъстоятелността не е имал компетентност да определи такова възнаграждение, тъй като липсва предвидената в разпоредбата предпоставка, а именно събранието да не е могло да вземе решение относно определяне на окончателното възнаграждение. Видно е, че в случая не е налице хипотезата на чл.661 ал.6 от ТЗ, тъй като на 6.04.2022 г. събрание на кредиторите на „Пътинженеринг“ АД /н./, свикано с дневен ред: „Определяне размера на окончателното възнаграждение на синдиците“, не е било проведено. Съдът възприема довода на жалбоподателя, че приложението на чл. 661, ал. 6 от ТЗ предполага и редовно проведено събрание на кредиторите, на което обаче не е взето решение по определени точки от дневния ред. В настоящия случай няма редовно проведено събрание на кредиторите на „Пътинженеринг“ АД /н./.

С определението си № 260097 от 20.04.2022г., с което определя окончателно възнаграждение на синдиците на „Пътинженеринг“ АД /н./ в размер на 30 000 лв., съдът по несъстоятелността фактически е иззел правомощията на събранието на кредиторите. Освен това със същото определение съдът е задължил синдиците на несъстоятелното дружество Росица Томова и Елин Топалов да изготвят сметка за разпределение за окончателното им възнаграждение, като по този начин е иззел правомощието на синдиците да преценят каква сметка за разпределение да изготвят. Задължаването на синдиците каква сметка за разпределение да изготвят е в противоречие с възложената на съда функция да упражни контрол за законосъобразност на сметката за разпределение, в противоречие е с възложения му от закона контрол върху изразходването на средствата от масата на несъстоятелността.

По изложените съображения въззивният съд приема, че в случая не е валидно възникнало вземане за окончателно възнаграждение на синдиците на „Пътинженеринг“ АД /н./ Росица Томова и Елин Топалов, възлизащо на 30 000 лв., поради което сметката за разпределение, съгласно която сумата се разпределя за получаване от Росица Томова и Елин Топалов-синдици на несъстоятелното дружество като окончателно възнаграждение, не следва да се одобрява.

Поради несъвпадане изводите на първостепенния съд с тези на въззивната инстанция, обжалваното определение следва да се отмени и вместо него да се постанови определение, с което частичната сметка за разпределение, обявена в ТРРЮЛНЦ под № 20220516105024 по партидата на „Пътинженеринг“ АД, за разпределение на сумата от 30 000 лв. за окончателно възнаграждение на синдиците на несъстоятелния длъжник, не се одобрява.

Искането на НАП за спиране изпълнението на обжалваното определение е неоснователно. Актовете на съда, постановени в производство по

разпределение на събраните суми, не подлежат на незабавно изпълнение. Синдикът предава сумите по разпределението единствено при липса на постъпила жалба срещу определението. На посоченото основание искането за спиране е неоснователно.

Водим от горното Великотърновският съд

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ определение № 260166 от 22.07.2022 г. на Окръжен съд Плевен, постановено по т.д. № 155/2012 г. по описа на същия съд, вместо което постановява:

НЕ ОДОБРЯВА частичната сметка за разпределение, обявена в ТРРЮЛНЦ под № 20220516105024 по партидата на „Пътинженеринг“ АД, за разпределение на сумата от 30 000 лв. за окончателно възнаграждение на синдиците на несъстоятелния длъжник.

Оставя без уважение искането на Национална агенция за приходите-гр.София за спиране на изпълнението на определение № 260166 от 22.07.2022 г. на Окръжен съд Плевен, постановено по т.д. № 155/2012 г. по описа на същия съд.

Препис от определението да се изпрати на Агенцията по вписванията за обявяването му в Търговския регистър.

Определението да се впише в книгата по чл. 634в от ТЗ.

Определението не подлежи на обжалване и е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: (n)

ЧЛЕНОВЕ: (n)

(n)

